

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IV. Circa pericula corporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

qui inter summos labores & difficultates tantis deliciis
& consolationibus cœlestibus affluebat, ut exclamare
cogeretur: *satis est, Domine, satis est.* Sed & P. Henriquez;
teste Orlandino p. 1. hist. Soc. l. 8. n. 1. affirmavit,
tantâ in medijs pro animarû salute suscipiendis
laboribus esse copiâ divinarum consolationum, ut quis
vis mallet his laboribus frangi, quàm subito in celum
rapi. In sede Juliacensi verò Provinciæ Peruanæ,
ceteri operarij nostri summos labores exhaurirent, omnino
que terreno solatio carerent, tam incredibili tantorum
eorum animi voluptate perfundebantur, ut sedes illa
Domicilium lætitiæ fuerit nominata, ut literæ anno
1603. Provinciæ Peruanæ testantur, ut adeo meminerit
tales operarij de laboribus suis dicere queant, quod
David de doloribus Ps. 93. dixit: *Secundùm multitudinem
dolorum meorum in corde meo (& laborum) consolationes
tuæ lætificaverunt animam meam.*

§. IV.

Tentatio IV. circa pericula corporis.

LII. Lucas cooperator advertens pestilentie contagionem
ingruere, ob quam rogatus a Parocho suo est, ut Pestiferorum ministerio
poni se patiatur, nullatenus adduci potuit, ut huic propositioni
assentiretur, assiduò prætendens vitæ amittendum
periculum, quod ex tali ministerio sibi certissimè
minere credebatur. Quæritur, quomodo roboratus
fuit à Parocho contra talis periculi timorem.

Responsio.

LIII. Inprimis meminisse eum jubet, quàm multos
in tali periculo constitutos DEUS illæsos servaverit, &

eduxerit, ut meritò hîc locum habere videatur effatum Alceræ cuiuspiam dicentis: *vita, quæ propter virtutem despicitur, per virtutem melius conservatur.* uti præ alijs expertus est S. Carolus Borromæus Archiepiscopus Mediolanensis, qui, licet summa cum sedulitate plurimis pestiferis inserviêrit, semper tamen ab iisdem sanus & incolumis discessit, ut vita testatur.

LIV. Secundò pariter jubeat eum meminisse, quòd hoc ipso, quòd curam animarum susceperit, etiam Pastoris munus assumpserit, atque adedò tanquam bonus Pastor animam suam pro ovibus suis debeat, uti Christus partim verbo Jo. c. 10. partim exemplo docuit, cui etiam adstipulatur S. Basilius reg. 80. c. 14. & 16. dicens, operarios debere esse Pastores ovium Christi, qui, quando cunque tempus postulat, ne animam quidem pro illis ponere dubitent, ut Evangelium illis impertiant. Imò & Patres ac nutrices illorum esse debere, qui ex magnitudine ejus, quæ in Christo est, charitatis, parati sint, libenti animo communicare non solùm DEI Evangelia, sed suam ipsorum vitam.

LV. Tertio illi ostendat, quàm multi reperiantur, qui cum iisdem periculis corporalia ministeria magna cum alacritate ac sedulitate exhibent iis ipsis, quibuscum ipse agere formidat; quàmque adedò erubescere ipse debeat, si illos lucri temporalis causâ tam generosè contemnere videat pericula talia, & ipse ob spem inæstimabilis præmii, lucrique animarum eadem subire formidet.

LVI. Quarto denique eidem demonstret, quàm pretiosa in conspectu Domini, & optabilis sit mors, quæ in tali obsequio charitatis incurritur, talis scilicet, quæ ipsi Martyrio comparetur; sic enim S. Lauren-

tius Justin. l. de SS. Martyr : expressè ait : *Magnum prorsus est Martyrii genus, utro se pro Christi amore dare periculis. Audi sine ferro Martyrem ex sola claritate morientem.* Et ideo in Romano Martyrologio 28. Febr. etiam recensentur illi Presbyteri, qui Alexandriæ, cum sub Valeriano pestis gravissima grassaretur, morbo illo laborantibus ministrantes, libentissimè mortem oppetièrunt, quos velut Martyres Religiosa piorum fides venerari consuevit; de quibus etiam S. Dionysius Episcopus Alexandrinus apud Eusebium l. 7. c. 16. sequens testimonium protulit: *Patribus, qui virtute erant præstantissimi, in hoc modum mortem oppetièrunt, adeò ut istud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem, et robustam fidem suscipiebatur, nihil à splendore Martyrii abesse videretur.*

§. V.

Tentatio V. Circa pericula anima.

LVII. **L**iborius Parochus, cum frequenter illam tentationem animo volveret: *Difficile est inter spinas transsari, et inter illas nonungi; et calcare terram pedibus, ita ut nec lutum, nec pulvis eis adherat: Et non rò etiam verissimam esse in seipso adverteret, de gravissimas in Sacramentis administrandis, aliisque functionibus parochialibus obeundis tentationes periebatur; statuit se curæ animarum penitus subducere, aliúmque, qui loco suo eam suscipiat, conmittere. Queritur, quomodo ab hac tentatione sit liberandus?*

Responsum